

Duminică 10 aprilie 2011 : Duminica Cuvioasei Maria Egipteanca
Duminica a V-a din Post

Ev. Marcu 10, 32-45:

32. Și erau pe drum, suindu-se la Ierusalim, iar Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți și cei ce mergeau după El se temeau. Și luând la Sine, iarăși, pe cei doisprezece, a început să le spună ce aveau să I se întâmple: 33. Că, iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor. 34. Și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui și-L vor omorî, dar după trei zile va învia. 35. Și au venit la El Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicându-I: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. 36. Iar El le-a zis: Ce voiți să vă fac? 37. Iar ei I-au zis: Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta, și altul de-a stânga Ta, întru slava Ta. 38. Dar Iisus le-a răspuns: Nu știți ce cereți! Puteți să beți paharul pe care îl bea Eu sau să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? 39. Iar ei I-au zis: Putem. Și Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl beau îl veți bea, și cu botezul cu care Eu mă botez vă veți boteza. 40. Dar a ședea de-a dreapta Mea, sau de-a stânga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit. 41. Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan. 42. Și Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. 43. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. 44. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă. 45. Că și Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

Ev. Luca 7, 36-50:

36. Unul din farisei L-a rugat pe Iisus să mănânce cu el. Și intrând în casa fariseului, a șezut la masă. 37. Și iată era în cetate o femeie păcătoasă și, aflând că șade la masă, în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir. 38. Și, stând la spate, lângă picioarele Lui, plângând, a început să ude cu lacrimi picioarele Lui, și cu părul capului ei le ștergea. Și săruta picioarele Lui și le ungea cu mir. 39. Și văzând, fariseul, care-L chemase, a zis în sine: Acesta, de-ar fi prooroc, ar ști cine e și ce fel e femeia care se atinge de El, că este păcătoasă. 40. Și răspunzând, Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva. Învățătorule, spune, zise el. 41. Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cincizeci. 42. Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci, care dintre ei îl va iubi mai mult? 43. Simon, răspunzând, a zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: Drept ai judecat. 44. Și întorcându-se către femeie, a zis lui Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă, cu lacrimi, Mi-a dat picioarele și le-a șters cu părul ei. 45. Sărutare nu Mi-ai dat; ea însă de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. 46. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele. 47. De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește. 48. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele. 49. Și au început cei ce ședeau împreună la masă să zică în sine: Cine este Acesta care iartă și păcatele? 50. Iar către femeie a zis: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace.

Duminica a cincea din Postul Sfințelor Paști este numită și Duminica Sfintei Cuvioase Maria

Egipteanca. Aceasta sfințată cuvioasă, deși este pomenită în ziua de 1 aprilie, este prăznuită și în Duminica aceasta, ea fiind o icoană sau o pildă a pocăinței și a ridicării duhovnicești a omului prin smerenie și prin post. Cercetătorii situează pelerinajul ei pe pământ undeva prin secolele V-VI. Din povestirea vieții sale, reiese că la vârsta de 12 ani și-a părăsit părinții și a mers în cetatea Alexandriei. Aici va trăi o viață libertină. La vârsta de 29 de ani, părăsește Alexandria și ajunge la Ierusalim. Pretextul i-a

fost oferit de pelerinajul unor tineri din Egipt și Libia, care calătoreau pe mare spre Ierusalim, pentru a participa la sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci. Ajunsă în Ierusalim, dorește să intre în Biserica Sfântului Mormant din Ierusalim, însă, nu a putut înainta decât până la prag. Aici a simțit cum o putere nevăzută o oprește. Încearcă de mai multe ori să intre, dar fără rezultat. Este momentul când înțelege că modul ei de existență o face nevrednică de a intra în acest loc. Se roagă Fecioarei Maria să facă posibilă intrarea sa în loc, cu promisiunea că își va schimba în totul modul de viață. Reușește să se închine Sfintei Cruci și ia decizia să-și trăiască viața în pustia Iordanului. Cuvioasa Maria Egipteanca a stat aici 47 de ani, în post și rugăciune. Cu un an înainte de moartea sa, taina vieții ei a fost descoperită părintelui Zosima, care a împărtășit-o, iar după un timp s-a întors ca să o îngroape, fiind ajutat la săparea mormantului de către un leu. În cântărilor duminicii a cincea din Triod, Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca este numită „inger în trup” și se arată cum a răstignit patimile trupești și a ajuns la învierea sufletului din moartea păcatului, sfântindu-și sufletul și trupul cu ajutorul dumnezeiescului har: „Nestiind dumnezeiestile porunci, ai întinat chipul cel dumnezeiesc; dar prin dumnezeiască purtare de grijă, iarăși l-ai curățit îndumnezeindu-te, cuvioasă, prin faptele tale cele de sfințire”.

Despre credință și necredință

"Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică." (Ioan 3,16)

"Dragostea vine de la Dumnezeu, credința duce pe om la Dumnezeu." (Stirnn) "Omul are trebuința de credință pentru a-și hrăni viața sa spirituală, după cum stomacul are nevoie de hrană pentru a susține viața biologică." (Gustave le Bon) "Toate se clatină unde lipsește credința." (Schiller)

Harnicul și lenesul

Într-o dimineață, un băiat s-a dus la bunicul său și l-a întrebat:

- Bunicule, mereu spui că trebuie să fugim de păcate, dar cum să mă feresc eu de ispite ?
- E, nepoate, ia spune-mi tu mie, dacă un om ar vrea să vaneze o pasare și ar vedea chiar deasupra sa una zburând, iar ceva mai încolo, o altă stâncă pe creanga unui pom, în care din ele crezi că ar trage cu pușca ?
- Bineînțeles, bunicule că vânătorul și-ar îndrepta arma spre pasarea ce stă pe creangă. Sunt mai multe șanse să o nimerească pe cea care stă, decât pe cea care trece ca săgeata prin aer.
- Păi, vezi, băiatul meu ...! Tot așa sunt și oamenii, asemenea pasarilor. Când ești muncitor și harnic, când ești mereu preocupat să faci cât mai mult și mai bine, atunci diavolul nu poate să te atingă cu ispitele sale. Dar pe omul lenes și delăsător, diavolul cu ușurință îl ispiteste, iar el cade imediat în păcat.

Omul nu a fost făcut de Dumnezeu ca să stea și să piardă timpul, la voia întâmplării, ci să caute mereu să muncească cu spor și cu trăgare de inimă, fiindcă doar așa va afla liniște și bucurie în viață.